

14.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 22 grudnia 1921 r.

o unormowaniu wewnętrznej organizacji krajowych komisji podatku zarobkowego z siedzibą w Krakowie i we Lwowie.

Na zasadzie art. 13, 14 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65 poz. 391) i art. 7 i 10 ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. w przedmiocie objęcia przez Ministerstwo Skarbu administracji skarbowej na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji austriacko-węgierskiej (Dz. P. P. P. № 31 poz. 261) zarządza się co następuje:

§ 1. Wymieniona w § 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 kwietnia 1921 r. w przedmiocie utworzenia izb skarbowych na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego (Dz. U. R. P. № 41 poz. 254) krajowa podatkowa zarobkowego z siedzibą w Krakowie składa się z przewodniczącego w osobie dyrektora izby skarbowej w Krakowie lub jego zastępcy, oraz z 9 członków i tyluż zastępców.

§ 2. Czterech członków komisji i tyluż zastępców wybiera Rada wojewódzka w siedzibie komisji, z grona płatników podatku zarobkowego w obrębie krakowskiej izby skarbowej z najmniejszym uwzględnieniem czterech klas podatku zarobkowego. Aż do czasu jej utworzenia prawo wyboru tych członków i zastępców wykonuje Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie.

Czterech członków komisji i tyluż zastępców mianuje Minister Skarbu na wniosek Dyrektora izby skarbowej w Krakowie.

Jednego członka komisji i jego zastępcę wybiera izba Handlowa i Przemysłowa w Krakowie.

§ 3. Krajowa komisja podatku zarobkowego z siedzibą we Lwowie dla obszarów województw: lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego składa się z przewodniczącego w osobie dyrektora izby skarbowej we Lwowie lub jego zastępcy oraz z 22 członków i tyluż zastępców.

Czterech członków i tyluż zastępców wybiera Rada wojewódzka we Lwowie zaś po 3 członków i tyluż zastępców Rady wojewódzkie stanisławowska i tarnopolska z grona płatników podatku zarobkowego w obrębie odnośnego województwa z najmniejszym uwzględnieniem czterech klas podatku zarobkowego. Aż do czasu utworzenia Rad wojewódzkich powołuje wszystkich tych 10 członków i ich zastępców Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie.

Dziesięciu członków komisji i tyluż zastępców mianuje Minister Skarbu na wniosek izby skarbowej we Lwowie.

Po jednym członku komisji i jego zastępcy wybierają Izby Handlowe i Przemysłowe we Lwowie i w Brodach.

§ 4. Czas trwania funkcji członków i zastępców dotychczasowej krajowej komisji podatku zarobkowego we Lwowie, o ile zostali wybrani lub zamianowani z okręgów województw: lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego oraz przez Izby Handlowe i Przemysłowe we Lwowie i w Brodach, przedłuża się nadal.

Celem uzupełnienia składu komisji do unormowanej powyżej ilości 22 członków i ich zastępców należy potrzebną ilość członków i ich zastępców uzupełnić przez wybór względnie zamianowanie w trybie wyżej wskazanym.

§ 5. Dla przygotowania spraw mogą obie krajowe komisje wyłonić potrzebną ilość podkomisji.

Co do sposobu wybierania i mianowania członków i zastępców obu krajowych komisji, postępowania przy zwoływaniu komisji i sposobu ich urzędowania, zakresu działalności, tudzież co do praw i obowiązków przewodniczącego i członków komisji mają zastosowanie odnośne postanowienia działu I austr. ustawy z dnia 25 października 1896 r. o bezpośrednich podatkach osobistych (austr. Dz. Ust. P. z 1896 r. № 220) w brzmieniu noweli z dnia 23 stycznia 1914 r. (austr. Dz. Ust. P. z 1914 r. № 13) wraz z odnośnymi rozporządzeniami wykonawczymi wydanymi do tych ustaw.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Michalski*

15.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 16 grudnia 1921 r.

w przedmiocie obowiązkowego zgłaszania żółtaczki zakaźnej.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67, poz. 402) zarządza się co następuje:

§ 1. Obowiązek zgłaszania przewidziany ustawą z dn. 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67 poz. 402) rozciąga się na przypadki żółtaczki zakaźnej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, traci zaś moc obowiązującą po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa
Zdrowia Publicznego: *Chodźko*